

ಗ್ರಾಮ ಭಾರತ ಭಾರತ

‘ಭಾರತವು ಕೈಗೆ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ದೇಶ’ ಎಂದು ಹೊಂಡಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರೇಹಿಸಿದು ರೋಚಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಲದು. ಕನ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವ ಮನಸ್ಸಿಗಳು ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕನ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ, ರಾಜಕಾರಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಅರ್ಥ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸಾಧನೆ ಮೊಗ್ಗ ಗ್ರಾಮದ್ದು. ‘ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವೇನು?’ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ, ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಈ ಕಥನ.

■ ನಾ. ಕಾರಂತ ಪೆರಾಚಿ

ನಾವು ಚಳವಳಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವಿಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ? ಯಾವ ರೀತಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ? ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ಕಾಪು ನುಡಿಗಳು, ಅವಾಕ್ಯ ಮಾತುಗಳು, ನಿಂದನೆ, ಪರಮಾಪಣೆ, ಪ್ರತಿಕೃತಿ ದಹನ, ಉಪಾಸ, ದೊಂಬಿ, ಗಲಾಟ, ಕಂಠತ್ರಾಣೀಯ ಬೊಬ್ಬಾಟಗಳು... ಇತ್ಯಾದಿ. ಶಾಲೆಯ ಚಿಕ್ಕಾರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ, ಇದೇ ಉತ್ತರ!

ಪ್ರಯೋಜನಿ? ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪಾದನೆ ಇಲ್ಲೋಡಿ... ದೇಶಪೇ ಕತ್ತು ತಿರುಗಿ ನೋಡುವಂತಹ ‘ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ’ ಚಳವಳಿಯ ಬೀಜಪೂರು ಅಂತರಗೊಂಡಿದೆ. ಅದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುಳ್ಳ ತಾಲೂಕಿನ ಗುತ್ತಿಗಾರು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ನನ ಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಸಹಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ನ ಒಂದನೇ ವಾದ್ಯ ಮೊಗ್ಗ. ತೀರಾ ಹಳ್ಳಿ, ಆಚೀಚೆ ಒಂದುವರೆ ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ. ಸುತ್ತುಲೀನ ಕಮಲ, ಏರಣಗುಡೆ, ಮಲ್ಲಜೆ, ಬಳ್ಳಕ್ಕ, ಚಿಕ್ಕಾರಲುರುಗಳಿಗೆ ಕೇಂಡ್ರಸಾಧನ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಹಿರಿಮೆ, ಗರಿಮೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪಳೆಂಟು ದಶಕದ ಪಿತ್ತಾವಿರುವ ಸರಕಾರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿದೆ. ಇದು ಮತದಾನದ ಕೇಂದ್ರವೂ ಹೌದು. ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರದ್ಧಾ ಕೇಂದ್ರ, ಅಂಗನವಾಡಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಸ್ತುತ್ಯಾಯಿದೆ. ಈ ವಾದ್ಯನಲ್ಲಿಗ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಮಂತ್ರ, ಇಲ್ಲಿ ರಾಪುಗೊಂಡ ‘ಗ್ರಾಮ ಭಾರತ’ ತಂಡ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ.

ವನಿದು ಗ್ರಾಮ ಭಾರತ? ಪಕ್ಷಾತೀತವಾಗಿ, ಜಾತಿತೀತವಾಗಿ, ಧರ್ಮಾತೀತವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡ ಏಕ ಮನಸ್ಸಿಗರ ಹಳ್ಳಿ ತಂಡ.

ಬಹುಕಾಲ ಉರಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಯಳ್ಳಾಗಳೀಲ್ಲವೂ ಫಲ ನೀಡಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮೂರಿಗ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಟೊಂಕಟ್ಟುದ ಸಮೂಹಗಿರು. ಸಾಕ್ಷಿಕ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಪಂಚಾಯತ್ನ ಚಂಸಾವಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಧಿನಿ ವಾದ್ಯನ ನಾಲ್ಕು ಹೈತ್ರಾಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸಿದ ಯುವ ಪಡೆ. ತಂಡದ ಅರ್ಗಣ ಸ್ವಳೀಯ ಕೃಷಿಕ, ಪತ್ರಕರ್ತ ಮಹೇಶ್ ಪುಷ್ಟಪ್ಪಾಡಿ ಎಂ.ಕೆ. ಶಾರದಾ, ಲಾತಾಪುಮಾರಿ, ಭರತ್ ಕೆ.ವಿ. ಮತ್ತು ವಸಂತ ವೆಗ್ರು ಇವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮದ ವೆಲದಲ ಪ್ರಜೆಗಳು.

ಇದು ‘ನಾಟಕ’ವಲ್ಲ!

ಉರಿನ ಮಧ್ಯ ಹಾದುಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಯ ದರಸ್ತಿ, ಮೊರ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ಸೇತುವೆ... ಮೊದಲಾದ್ಯೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹದಿನ್ಯೆ ವರಪಾಗಿಂದ ನಿರಂತರ ಮನವಿಗಳು. ವರಿಷ್ಟರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕೆ. ನೂರಾರು ಪತ್ರಗಳ ವಿನಿಮಯ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ‘ಮಾಡ್ದೇವೆ’ ಎನ್ನುವ ಪರಾದ ಹಿಂಬರಹ. ಚಂನಾವಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದಾಗ ಮಾತಿಗೆ ವಿವಯವಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಬಳಿಕ

ಅಸಡ್ಡೆಂನಾದರದೆದೆಗೆ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದವು.

2020ರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ನ ಚಂನಾವಕೆ ಸದರಭ್ಯ. ಇನ್ನು ಬಾಯಾತ್ಮ, ಮನವಿಗಳಲ್ಲ; ಹೋರಾಟಗಳ ಮೂಲಕ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ‘ನಾಗರಿಕ ಹೋರಾಟ ಸಮಿತಿ’ ರಚನೆಗೊಂಡಿತು. ಚಂನಾವಕೆಯನ್ನು ಒಂಟಷ್ಟಿರ್ಮೋಣ, ‘ನೋಟ್‌’ ಮತದಾನ ಮಾಡೋಣ, ಉಗ್ರ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳೋಣ... ಹೀಗೆ ಹತ್ತಾರು ಸಲಹೆಗಳು. ಉರಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ, ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಪಕ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ‘ಹಳ್ಳಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ’ ಮಹತ್ವವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ‘ಚಂನಾವಕೆಯ ರಂಗಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡೋಣ’, ಹಳ್ಳಿಯ ಒಕ್ಕೊರಲ ನಿಧಾರ. ಹೀಗೆ ಮಟ್ಟಿದ್ದೇ ‘ಗ್ರಾಮ ಭಾರತ’ ತಂಡ.

ಗ್ರಾಮದ ಒಂದನೇ ವಾದ್ಯನ ನಾಲ್ಕು ಹೈತ್ರಾಗಳ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ನಾಮಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟವರು ಅಧಿಕ. ಈ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ನಿರ್ಜಿಂಜಿಸಿಲ್ಲ. ‘ಇವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ’, ನಕ್ಕಿಗೇಲಿಮಾಡಿದರು. ಮನಚುಚ್ಚುವ ಉಥಾಪನೆಯ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಮನಸ್ಸಿಗಳು ಅಧಿರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಳೆಂಟು

ಉರಿನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಜೆಗಳು: ಶಾರದಾ, ಲತಾಪುಮಾರಿ, ಭರತ್, ವಸಂತ

